

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (suuri jaosto)

26 päivänä marraskuuta 2014*

Kumoamiskanne — Päätös 2012/19/EU — Oikeudellinen perusta — SEUT 43 artiklan 2 ja 3 kohta —
Kahdenvälinen sopimus luvan myöntämisestä sallitun saaliin ylijäämän pyytämiseen —
Sen asianomaisen kolmannen valtion valinta, jolle unioni myöntää luvan hyödyntää elollisia
luonnonvaroja — Talousvyöhyke — Poliittinen päätös — Kalastusmahdollisuuksien vahvistaminen

Yhdistetyissä asioissa C-103/12 ja C-165/12,

joissa on kyse SEUT 263 artiklaan perustuvista kumoamiskanteista, joista ensimmäinen on nostettu
24.2. ja jälkimmäinen 3.4.2012,

Euroopan parlamentti, asiamiehinään L. G. Knudsen, I. Liukkonen ja I. Díez Parra (C-103/12), ja

Euroopan komissio, asiamiehinään A. Bouquet ja E. Paasivirta, prosessiosoite Luxemburgissa
(C-165/12),

kantajina,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään A. Westerhof Löfflerová ja A. de Gregorio Merino,

vastaajana,

jota tukevat

Tšekin tasavalta, asiamiehinään M. Smolek, E. Ruffer ja D. Hadroušek,

Espanjan kuningaskunta, asiamiehenään N. Díaz Abad,

Ranskan tasavalta, asiamiehinään G. de Bergues, D. Colas ja N. Rouam, ja

Puolan tasavalta, asiamiehinään B. Majczyna ja M. Szpunar,

väliintulijoina,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (suuri jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti V. Skouris, varapresidentti K. Lenaerts, jaostojen puheenjohtajat
R. Silva de Lapuerta, M. Ilešič ja L. Bay Larsen sekä tuomarit A. Rosas, A. Borg Barthet, J. Malenovský
(esittelevä tuomari), C. Toader, C. G. Fernlund ja J. L. da Cruz Vilaça,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

julkisasiamies: E. Sharpston,

kirjaaja: hallintovirkkamies V. Tourrès,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 19.11.2013 pidetyssä istunnossa esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 15.5.2014 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Euroopan parlamentti ja Euroopan komissio vaativat kanteillaan kumottavaksi 16.12.2011 annetun neuvoston päätöksen 2012/19/EU kalastusmahdollisuuksien myöntämi[stä] EU:n vesillä Venezuelan bolivariaanisen tasavallan lipun alla purjehtiville kalastusaluksille Ranskan Guyanan edustalla sijaitsevalla talousvyöhykkeellä koskevan julkilausuman hyväksymisestä Euroopan unionin puolesta (EUVL 2012, L 6, s. 8; jäljempänä riidanalainen päätös).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Kansainvälinen oikeus

- 2 Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimus, joka allekirjoitettiin Montego Bayssa 10.12.1982 (jäljempänä Montego Bayn yleissopimus), tuli voimaan 16.11.1994. Se hyväksyttiin Euroopan yhteisön puolesta 23.3.1998 tehdyllä neuvoston päätöksellä 98/392/EY (EYVL L 179, s. 1).
- 3 Venezuelan bolivariaaninen tasavalta ei ole kyseisen yleissopimuksen sopimuspuoli.
- 4 Montego Bayn yleissopimuksen 55–75 artikla sisältyvät yleissopimuksen V osaan, jonka otsikko on ”Talousvyöhyke”.
- 5 Yleissopimuksen 55 artiklassa määrätään seuraavaa:

”Talousvyöhyke on aluemerren edustalla sijaitseva alue, johon sovelletaan tämän osan mukaista oikeudellista erityisjärjestelyä, jonka mukaan rantavaltion oikeuksia ja lainkäyttövaltaa sekä muiden valtioiden oikeuksia ja vapauksia sääntelevät tämän yleissopimuksen asianomaiset määräykset.”
- 6 Yleissopimuksen 56 artiklan 1 kappaleessa määrätään seuraavaa:

”Rantavaltiolla on talousvyöhykkeellä:

  - a) täysivaltaiset oikeudet merenpohjan yläpuolisten vesien ja merenpohjan ja sen sisustan elollisten ja elottomien luonnonvarojen tutkimiseen, hyödyntämiseen, säilyttämiseen ja hoitamiseen – –

– –”
- 7 Montego Bayn yleissopimuksen 61 artiklan 1 kappaleessa määrätään, että ”rantavaltion tulee määrittellä sen talousvyöhykkeellä elollisista luonnonvaroista sallittavan saaliin suuruus”.

- 8 Yleissopimuksen 62 artiklan, jonka otsikko on ”Elollisten luonnonvarojen hyödyntäminen”, 1–4 kappaleessa määrätään seuraavaa:

”1. Rantavaltion tulee pyrkiä siihen, että elollisia luonnonvaroja hyödynnetään talousvyöhykkeellä mahdollisimman täysimääräisesti 61 artiklan määräysten puitteissa.

2. Rantavaltion tulee määritellä, millaiset edellytykset sillä on pyytää talousvyöhykkeen elollisia luonnonvaroja. Silloin kun rantavaltiolla ei ole edellytyksiä pyytää sallittua saalista kokonaan, sen tulee sopimuksin tai muunlaisin järjestelyin sekä 4 kappaleessa mainittujen ehtojen, lakien ja määräysten mukaisesti päästää muut valtiot pyytämään sallitun saaliin ylijäämää. Tällöin tulee erityisesti ottaa huomioon 69 ja 70 artiklan määräykset, varsinkin niissä mainittujen kehitysmaiden osalta.

3. Päästäessään muita valtioita talousvyöhykkeelleen tämän artiklan mukaisesti rantavaltion tulee ottaa huomioon kaikki asiaankuuluvat seikat, mukaan luettuina muun muassa alueen elollisten luonnonvarojen merkitys kyseisen rantavaltion taloudelle ja sen muille kansallisille eduille, 69 ja 70 artiklan määräykset, kyseisen alueen tai sen osan kehitysmaiden vaatimukset niiden pyytäessä osaa ylijäämästä sekä tarve vähentää sellaisten valtioiden taloudelle aiheutuvia haittavaikutuksia, joiden kansalaiset ovat vanhastaan kalastaneet vyöhykkeellä tai jotka ovat merkittävällä tavalla osallistuneet kantojen tutkimiseen ja tunnistamiseen.

4. Muiden valtioiden kansalaisten, jotka kalastavat talousvyöhykkeellä, tulee noudattaa kalavarojen säilyttämistoimia sekä muita rantavaltion laeissa ja määräyksissä asetettuja ehtoja. Näiden lakien ja määräysten tulee olla sopusoinnussa tämän yleissopimuksen kanssa – –”

Unionin oikeus

- 9 Yhteisön kalastusaluksille myönnettävistä luvista kalastustoiminnan harjoittamiseksi yhteisön vesien ulkopuolella ja kolmansien maiden alusten pääsystä yhteisön vesille, asetusten (ETY) N:o 2847/93 ja (EY) N:o 1627/94 muuttamisesta sekä asetuksen (EY) N:o 3317/94 kumoamisesta 29.9.2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1006/2008 (EUVL L 286, s. 33) 18 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, että ”kolmansien maiden kalastusaluksilla on oikeus – – harjoittaa kalastustoimintaa [Euroopan unionin] vesillä edellyttäen, että niille on myönnetty kalastuslupa – –”.
- 10 Asetuksen 21 artiklan a alakohdassa säädetään, että ”komissio myöntää kalastusluvan ainoastaan sellaisille kolmansien maiden kalastusaluksille – – jotka ovat kyseisen sopimuksen nojalla kalastuslupakelpoisia ja jotka tarvittaessa sisältyvät tiedoksi annettuun luetteloon aluksista, jotka kalastavat sopimuksen nojalla”.
- 11 Asetuksen 22 artiklassa säädetään seuraavaa:
”Kolmansien maiden kalastusalusten, joille on myönnetty kalastuslupa tämän luvun mukaisesti, on noudatettava [yhteisen kalastuspolitiikan] säilyttämis- ja valvontatoimenpiteitä koskevia säännöksiä ja muita säännöksiä, joilla säännellään [unionin] kalastusalusten kalastusta kalastusvyöhykkeellä, jolla ne toimivat, sekä kyseisessä sopimuksessa vahvistettuja määräyksiä.”
- 12 Euroopan unionin neuvosto vahvistaa vuosittain asetuksilla, jotka koskevat suurimpia sallittuja saaliita ja kiintiöitä, kalastusmahdollisuudet unionin vesillä ja unionin alusten osalta tietyillä unionin ulkopuolisilla vesillä.
- 13 Näiden asetusten joukossa on 17.1.2012 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 44/2012 EU:n vesillä ja tietyillä EU:n ulkopuolisilla vesillä EU:n alusten käytettävissä olevien, kansainvälisten neuvottelujen alaan tai sopimusten soveltamisalaan kuuluvien tiettyjen kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2012 (EUVL L 25, s. 55).

- 14 Tämän asetuksen 36 artiklan 1 kohdassa säädetään, että ”[unionin] vesillä kalastavien kolmansien maiden alusten kalastuslupien enimmäismäärä vahvistetaan liitteessä VIII”.
- 15 Guyanan merentakaisen departementin (Ranska; jäljempänä Guyana) vesien osalta kyseisessä liitteessä vahvistetaan Venezuelan lipun alla purjehtiviin aluksiin sovellettavien kalastuslupien lukumääräksi 45. Liitteen alaviitteessä, joka koskee Venezuelan bolivariaanista tasavaltaa, täsmennetään lisäksi, että ”kalastuslupien myöntämiseksi on näytettävä toteen, että kalastuslupaa hakevan aluksen omistajan ja [Guyanassa] sijaitsevan jalostusyrityksen välillä on voimassa oleva sopimus ja että siihen kuuluu velvoite purkaa vähintään 75 prosenttia napsijasaaliista asianomaisesta aluksesta kyseiseen departementtiin niiden jalostamiseksi kyseisen yrityksen laitoksessa. – –”

Asian tausta

- 16 Neuvosto antoi 30.9.1977 asetuksen (ETY) N:o 2159/77 tiettyjen kolmansien maiden lipun alla purjehtiviin aluksiin Ranskan Guyanan departementin edustalla sijaitsevalla 200 meripeninkulman vyöhykkeellä sovellettavien, kalavarojen säilyttämistä ja hoitamista koskevien tiettyjen väliaikaisten toimenpiteiden vahvistamisesta annetun asetuksen (ETY) N:o 1014/77 muuttamisesta (EYVL L 250, s. 15). Ensiksi mainitulla asetuksella neuvosto myönsi Venezuelan lipun alla purjehtiville aluksille luvan harjoittaa kalastustoimintaa Guyanan edustalla sijaitsevalla talousvyöhykkeellä (jäljempänä Guyanan talousvyöhyke).
- 17 Kyseinen lupa uusittiin säännöllisin väliajoin suurimpia sallittuja saaliita ja kiintiöitä koskevilla asetuksilla, joissa tällaisia kalastusmahdollisuuksia myönnettiin siitä huolimatta, ettei Venezuelan bolivariaanisen tasavallan kanssa ollut tehty mitään kansainvälistä kalastussopimusta.
- 18 Komission mielestä tällaisessa tilanteessa oli kyse oikeusaukosta ja asetuksen N:o 1006/2008 21 artiklan a alakohdan kannalta esteestä sille, että Venezuelan lipun alla purjehtiville aluksille myönnetään kalastuslupia Guyanan talousvyöhykkeellä. Niinpä se antoi 7.1.2011 ehdotuksen neuvoston päätökseksi Venezuelan bolivariaanisen tasavallan lipun alla purjehtivien kalastusalusten pääsystä Ranskan merentakaisen departementin Guyanan edustalla sijaitsevalle talousvyöhykkeelle [(KOM(2010) 807)]. Ehdotuksella oli tarkoitus vahvistaa kansainvälisen oikeuden mukainen oikeusperusta kyseisten alusten toiminnalle mainitulla vyöhykkeellä. Komissio ehdotti kyseisen päätöksen antamista SEUT 43 artiklan 2 kohdan ja SEUT 218 artiklan 6 kohdan a alakohdan v alakohdan nojalla.
- 19 Ehdotuksen tutkittuaan neuvosto päätti muuttaa annettavan päätöksen oikeusperustaa siten, että se annettaisiin SEUT 43 artiklan 3 kohdan ja SEUT 218 artiklan 6 kohdan b alakohdan nojalla.
- 20 Viimeksi mainittujen määräysten mukaisesti neuvosto osoitti parlamentille lausuntopyynnön.
- 21 Parlamentti vastusti kyseisen oikeusperustan valintaa, joten se ehdotti neuvostolle, että tämä muuttaisi oikeusperustaa ja antaisi sille uuden ehdotuksen, joka perustuisi komission alun perin ehdottamaan oikeusperustaan.
- 22 Neuvosto kieltäytyi muuttamasta annettavan päätöksen oikeusperustaa ja osoitti parlamentille 28.10. ja 1.12.2011 päivätyillä kirjeillä kaksi pyyntöä kiireellisestä käsittelystä. Parlamentti hylkäsi pyynnöt 15.11. ja 13.12.2011. Se ilmoitti kummallakin kerralla, ettei se vastustanut päätöstä sen asiasisällön vaan sen virheelliseksi katsomansa oikeusperustan perusteella.
- 23 Neuvosto antoi 16.12.2011 parlamentin kantaa odottamatta riidanalaisen päätöksen SEUT 43 artiklan 3 kohdan ja SEUT 218 artiklan 6 kohdan b alakohdan nojalla.

24 Riidanalaisen päätöksen 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Hyväksytään Euroopan unionin puolesta Venezuelan bolivariaaniselle tasavallalle osoitettu julkilausuma kalastusmahdollisuuksien myöntämisestä EU:n vesillä Venezuelan bolivariaanisen tasavallan lipun alla purjehtiville kalastusaluksille [Guyanan] talousvyöhykkeellä [jäljempänä riidanalainen julkilausuma].”

25 Kyseisessä riidanalaiseen päätökseen liitettyssä julkilausumassa todetaan seuraavaa:

”1. Euroopan unioni myöntää kalastuslupia rajoitetulle määrälle Venezuelan bolivariaanisen tasavallan lipun alla purjehtivia kalastusaluksia, jotka saavat tässä julkilausumassa vahvistetuin edellytyksin kalastaa [Guyanan] talousvyöhykkeen siinä osassa, joka sijaitsee yli 12 meripeninkulman päässä rannikosta laskettuna perusviivoista.

2. [Asetuksen N:o 1006/2008] 22 artiklan mukaisesti Venezuelan bolivariaanisen tasavallan lipun alla purjehtivien, kalastuslupan saaneiden kalastusalusten on 1 kohdassa tarkoitettulla vyöhykkeellä kalastaessaan noudatettava Euroopan unionin yhteisen kalastuspolitiikan säilyttämis- ja valvontatoimenpiteitä koskevia säännöksiä ja muita Euroopan unionin säännöksiä, joilla säännellään kalastustoimintaa kyseisellä vyöhykkeellä.

3. Kalastuslupan saaneiden Venezuelan bolivariaanisen tasavallan lipun alla purjehtivien alusten on erityisesti noudatettava asiaa koskevia Euroopan unionin sääntöjä tai säännöksiä, joissa täsmennetään muun muassa kohteena olevat kalakannat, kalastuslupan saaneiden kalastusalusten enimmäismäärä ja [Guyanan] satamissa purettava osuus saaliista.

4. Euroopan unioni voi yksipuolisella julkilausumalla milloin tahansa peruuttaa tässä julkilausumassa esitetyn erityisen sitoumuksen kalastusmahdollisuuksien myöntämisestä, sanotun kuitenkin rajoittamatta Venezuelan bolivariaanisen tasavallan lipun alla purjehtiville yksittäisille aluksille myönnettyjen kalastuslupien peruuttamista näiden jättäessä noudattamatta asiaa koskevia Euroopan unionin sääntöjä tai säännöksiä.”

26 Neuvosto antoi 16.12.2011 riidanalaisen julkilausuman tiedoksi Venezuelan bolivariaaniselle tasavallalle, joka ilmoitti ottaneensa sen vastaan samana päivänä.

27 Neuvosto antoi 17.1.2012 asetuksen N:o 44/2012, jonka oikeusperusta on SEUT 43 artiklan 3 kohta.

28 Venezuelan bolivariaaninen tasavalta pyysi 30.1.2012 päivätyllä asiakirjalla neuvostolta tietoja siitä, oliko mahdollista, että parlamentin aikomus riitauttaa riidanalaisen päätöksen pätevyys vaikuttaa Venezuelan lipun alla purjehtivien alusten kalastustoimintaan Guyanan talousvyöhykkeellä.

29 Kyseinen valtio toimitti 20.3.2012 Ranskan toimivaltaisten viranomaisten välityksellä komissiolle Venezuelan lipun alla purjehtivien alusten hakemuksia kalastusluvista kyseisellä vyöhykkeellä; hakemuksiin oli liitetty Guyanassa sijaitsevien jalostusyritysten kanssa tehtyjä sopimuksia.

30 Komissio antoi 26.3.2012 päätöksen C(2012) 2162, jossa se myönsi 38:lle päätöksen liitteessä luetellulle Venezuelan lipun alla purjehtivalle alukselle luvan harjoittaa kalastusta Guyanan talousvyöhykkeellä. Päätös annettiin sen 2 artiklan mukaan tiedoksi Venezuelan bolivariaaniselle tasavallalle lippuvaltiona ja Ranskan tasavallalle kyseisen vyöhykkeen rannikkovaltiona.

31 Parlamentti nosti 24.2. ja komissio 3.4.2012 nyt käsiteltävät kanteet.

32 Unionin tuomioistuimen presidentin 2.5.2012 antamalla määräyksellä asiat C-103/12 ja C-165/12 yhdistettiin kirjallista ja suullista käsittelyä sekä tuomion antamista varten.

33 Unionin tuomioistuimen presidentin 29.8.2012 antamalla määräyksellä Tšekin tasavalta, Espanjan kuningaskunta, Ranskan tasavalta ja Puolan tasavalta hyväksyttiin väliintulijoiksi tukemaan neuvoston vaatimuksia.

Kanne

34 Asiassa C-103/12 parlamentti esittää kaksi kanneperustetta. Se väittää ensimmäisessä kanneperusteessaan, että riidanalaisella päätöksellä on virheellinen oikeusperusta. Toisessa kanneperusteessaan parlamentti väittää toissijaisesti, että riidanalainen päätös on annettu virheellisen menettelymääräyksen nojalla.

35 Asiassa C-165/12 komissio esittää kolme kanneperustetta, joista ensimmäinen jakaantuu kolmeen osaan. Se katsoo ensimmäisen kanneperusteen ensimmäisessä ja toisessa osassa, että riidanalaisen päätöksen oikeusperusta on virheellinen. Ensimmäisen osan mukaan neuvosto on virheellisesti rinnastanut riidanalaisen julkilausuman kalastusmahdollisuuksien erilliseen vahvistamiseen. Toisen osan mukaan neuvosto on katsonut virheellisesti, että yhteisen kalastuspolitiikan määräysten ja säännösten soveltaminen Venezuelan lipun alla purjehtiviin aluksiin johtuu kyseisestä kalastusmahdollisuuksien erillisestä vahvistamisesta. Ensimmäisen kanneperusteensa kolmannessa osassa komissio vetoaa siihen, että riidanalaisen päätöksen perustelut ovat puutteelliset. Toisessa kanneperusteessaan se väittää neuvoston jättäneen parlamentin institutionaaliset oikeudet huomiotta. Kolmannen kanneperusteen mukaan 7.1.2011 annettu päätösehdotus on otettu huomioon vääristyneellä tavalla.

Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat

36 Parlamentti väittää ensimmäisessä kanneperusteessaan ja komissio ensimmäisen kanneperusteensa ensimmäisessä ja toisessa osassa, että neuvosto on tehnyt virheen antaessaan riidanalaisen päätöksen SEUT 43 artiklan 3 kohdan ja SEUT 218 artiklan 6 kohdan b alakohdan nojalla eikä SEUT 43 artiklan 2 kohdan ja SEUT 218 artiklan 6 kohdan a alakohdan v alakohdan nojalla.

37 Parlamentti ja komissio katsovat ensinnäkin, että SEUT 43 artiklan 3 kohta on poikkeus SEUT 43 artiklan 2 kohdassa määrätystä yleisestä oikeusperustasta, joten kyseisen 3 kohdan soveltamisalaa on – kuten mitä tahansa poikkeusta sääntöön – tulkittava suppeasti. Niinpä ainoastaan toimenpiteet, jotka nimenomaisesti koskevat konkreettisten kalastusmahdollisuuksien vahvistamista ja jakamista, voidaan hyväksyä kyseisen 3 kohdan nojalla. Tällaiset kalastusmahdollisuudet ovat välttämättä määrällisesti määritettyjä kalastusoikeuksia. Toimi on siten annettava SEUT 43 artiklan 2 kohdan nojalla silloin, kun sillä on muu yhteiseen kalastuspolitiikkaan kuuluva tavoite kuin pelkkä kalastusmahdollisuuksien määrien myöntäminen maantieteellisesti jaoteltuna.

38 Tästä on parlamentin ja komission mielestä kyse riidanalaisessa päätöksessä ja riidanalaisessa julkilausumassa. Ne väittävät nimittäin, että riidanalaisella julkilausumalla unioni sitoutuu myöntämään kalastuslupia Venezuelan lipun alla purjehtiville aluksille samalla, kun se velvoittaa asianomaiset toimijat noudattamaan kalavarojen säilyttämisen alalla annettuja unionin säännöksiä ja purkamaan osan saaliistaan Guyanassa. Tällaisten pääsyedellytysten tarkoituksena on siten varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden toteutuminen, joten riidanalaisen päätöksen tarkoitus ja sisältö liittyvät tämän politiikan tavoitteisiin mutta niissä on kyse enemmästä kuin pelkästä SEUT 43 artiklan 3 kohdassa tarkoitettusta kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta ja jakamisesta.

39 Toiseksi parlamentin ja komission mielestä pääsy vesille kalastustarkoituksessa on erotettava pääsystä kalavaroihin siltä osin kuin tällä tarkoitetaan konkreettisten kalastusmahdollisuuksien myöntämistä kyseisillä vesillä (jäljempänä pääsy vesille ja pääsy kalavaroihin). Kaksiosainen sääntelykehys otetaan käyttöön silloin, kun unioni haluaa yhteisen kalastuspolitiikan nojalla avata kolmansien valtioiden

toimijoille pääsyn vesilleen ja näillä vesillä sijaitseviin kalavaroihin. Ensimmäisessä vaiheessa kolmannelle valtiolle annetaan pääsy kansainvälisellä sopimuksella SEUT 218 artiklan 6 kohdan a alakohdan v alakohdassa määrätyn menettelyn mukaisesti. Toisessa vaiheessa neuvosto myöntää kalastusmahdollisuudet SEUT 43 artiklan 3 kohdan nojalla.

- 40 Parlamentti ja komissio väittävät nyt käsiteltävissä asioissa, että riidanalaisen julkilausuman on katsottava kuuluvan ensimmäiseen vaiheeseen, koska tällä julkilausumalla unioni on myöntänyt pääsyn vesilleen mutta se ei ole myöntänyt konkreettisia kalastusmahdollisuuksia Venezuelan lipun alla purjehtiville aluksille. Kalastusmahdollisuudet on vahvistettu julkilausuman antamisen jälkeen, koska neuvosto on määrittänyt ne vuodeksi 2012 asetuksella N:o 44/2012.
- 41 Neuvosto väittää Tšekin tasavallan, Espanjan kuningaskunnan, Ranskan tasavallan ja Puolan tasavallan tukemana, että riidanalainen päätös on annettu asianmukaisesti SEUT 43 artiklan 3 kohdan ja SEUT 218 artiklan 6 kohdan b alakohdan nojalla.
- 42 Kyseinen toimielin ja edellä mainitut jäsenvaltiot katsovat ensinnäkin, että pääsyä vesille ja pääsyä kalavaroihin on keinotekoista erottaa toisistaan. Riidanalaisella julkilausumalla ei nimittäin voida myöntää pääsyä unionin vesille myöntämättä samalla pääsyä kalavaroihin.
- 43 Toiseksi niiden mielestä SEUT 43 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu käsite ”kalastusmahdollisuudet” sisältää myös kalastusluvut. Riidanalaisen päätöksen pelkkä lukeminen osoittaa, että tämä päätös koskee kalastuslupien myöntämistä. Niinpä riidanalaisen julkilausuman tarkoituksena ja sisältönä on ollut kalastusmahdollisuuksien myöntäminen Venezuelan lipun alla purjehtiville aluksille eikä pääsyn myöntäminen unionin vesille.
- 44 Kolmanneksi ne katsovat, että SEUT 43 artiklan 3 kohdan soveltamisala mahdollistaa sellaisten toimenpiteiden hyväksymisen, jotka eivät rajoitu kalastusmahdollisuuksien vahvistamiseen lukumääräisesti. Tällainen tulkinta on kyseisen määräyksen sanamuodon ja hengen mukainen, sillä siinä annetaan neuvostolle toimivalta hyväksyä kaikki toimenpiteet, jotka ”liittyvät” kalastusmahdollisuuksien vahvistamiseen ja jakamiseen.
- 45 Neuvosto ja sitä tukevat väliintulijat väittävät nyt käsiteltävissä asioissa, että vaikkei itse riidanalaisessa päätöksessä myönnetä näitä mahdollisuuksia lukumääräisesti, sitä on pidettävä tällaisena toimenpiteenä. Siinä nimittäin luodaan kansainvälinen perusta kalastusmahdollisuuksien vahvistamiselle ja jakamiselle unionin sisäisten sääntöjen tasolla, koska kyseisellä päätöksellä unioni ilmoittaa Venezuelan bolivariaaniselle tasavallalle olevansa edelleen halukas myöntämään kalastusmahdollisuuksia Venezuelan lipun alla purjehtiville aluksille.
- 46 Neljänneksi ne toteavat, ettei riidanalaisen päätöksen sisältö ylitä SEUT 43 artiklan 3 kohdan soveltamisalaa. Riidanalaisen julkilausuman 2 ja 3 kohdalla on nimittäin tarkoitus vain muistuttaa jo voimassa olevista säännöistä, joita kolmansien valtioiden alusten on noudatettava unionin vesillä. Mainitut kaksi kohtaa ovat luonteeltaan toteavia siltä osin kuin ne eivät synnytä kyseisille aluksille mitään uutta oikeutta tai mitään velvollisuutta. Julkilausuman 4 kohdassa täsmennetty oikeus peruuttaa asianomaisille aluksille myönnetyt kalastusluvut on samoin toimenpide, joka liittyy kalastusmahdollisuuksien vahvistamiseen ja jakamiseen.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 47 Parlamentti väittää ensimmäisessä kanneperusteessaan ja komissio ensimmäisen kanneperusteensa ensimmäisessä ja toisessa osassa, että neuvosto on valinnut virheellisen oikeusperustan antaessaan riidanalaisen päätöksen SEUT 43 artiklan 3 kohdan ja SEUT 218 artiklan 6 kohdan b alakohdan nojalla eikä SEUT 43 artiklan 2 kohdan ja SEUT 218 artiklan 6 kohdan a alakohdan v alakohdan nojalla.

- 48 SEUT 43 artiklan sanamuodosta on huomattava, että sen 2 kohdan mukaan unionin toimivaltaisten toimielinten on säädettävä tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen yhteisen maatalous- ja kalastuspolitiikan tavoitteiden toteuttamisessa tarvittavista säännöksistä.
- 49 Toisaalta SEUT 43 artiklan 3 kohdasta, luettuna yhdessä tämän artiklan 2 kohdan kanssa, ilmenee, että erityisesti kalastusmahdollisuuksien vahvistamiseen ja jakamiseen liittyvien toimenpiteiden ei sinänsä katsota kuuluvan mainitussa 2 kohdassa tarkoitettuihin yhteisen kalastuspolitiikan toteuttamisessa tarvittaviin säännöksiin eikä niihin sovelleta kyseistä lainsäätämisyjärjestystä.
- 50 SEUT 43 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säännösten antaminen nimittäin edellyttää välttämättä sen arviointia, ovatko ne tarpeen, jotta voidaan toteuttaa EUT-sopimuksessa säänneltyihin yhteisiin politiikkoihin liittyviä tavoitteita, joten säännösten antaminen edellyttää unionin lainsäätäjälle varattavaa poliittista päätöstä. Kalastusmahdollisuuksien vahvistamiseen ja jakamiseen liittyvien toimenpiteiden hyväksyminen SEUT 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti ei sitä vastoin edellytä tällaista arviointia, koska tällaiset toimenpiteet ovat luonteeltaan pääasiassa teknisiä ja ne on tarkoitus toteuttaa saman artiklan 2 kohdan nojalla annettujen säännösten panemiseksi täytäntöön.
- 51 Ensinnäkin on palautettava mieleen, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin toimen oikeudellisen perustan valinnan on perustuttava sellaisiin objektiivisiin seikkoihin, jotka voivat olla tuomioistuimen suorittaman valvonnan kohteena ja joihin kuuluvat erityisesti toimen tarkoitus ja sisältö (tuomio parlamentti v. neuvosto, C-130/10, EU:C:2012:472, 42 kohta ja Yhdistynyt kuningaskunta v. neuvosto, C-431/11, EU:C:2013:589, 44 kohta).
- 52 Nyt käsiteltävissä asioissa riidanalaisen päätöksen ainoana tarkoituksena on riidanalaisen julkilausuman hyväksyminen. Niinpä tämän päätöksen oikeusperusta on tutkittava kyseisen julkilausuman tarkoituksen ja sisällön kannalta.
- 53 Riidanalaisen julkilausuman sisällöstä on todettava, että unioni on ilmoittanut julkilausuman 1 kohdassa Venezuelan bolivariaaniselle tasavallalle, että se myöntää Guyanan talousvyöhykkeellä kalastuslupia rajoitetulle määrälle Venezuelan lipun alla purjehtivia kalastusaluksia.
- 54 Julkilausuman 2 ja 3 kohdassa unioni on asettanut tällaisten lupien myöntämisen edellytykseksi sen, että Venezuelan lipun alla purjehtivat alukset, jotka saavat luvan kalastaa kyseisellä vyöhykkeellä, noudattavat unionin yhteisen kalastuspolitiikan säilyttämis- ja valvontatoimenpiteitä koskevia säännöksiä ja muita unionin säännöksiä, joilla säännellään kalastustoimintaa kyseisellä vyöhykkeellä.
- 55 Riidanalaisen julkilausuman tarkoituksen osalta on otettava huomioon asiayhteys, joka vahvistetaan Montego Bayn yleissopimuksessa, jossa perustetaan kansainvälinen talousvyöhykejärjestely. Yleissopimuksessa, joka sitoo unionia, asetetaan kehys poliittisille valinnoille, joita unioni tekee kyseisellä vyöhykkeellä, ja erityisesti siinä määritetään oikeudelliset välineet ja muodot, jotka unionilla on käytettävissään tällaisia valintoja toteuttaessaan.
- 56 Montego Bayn yleissopimuksen 55 artiklasta ilmenee, että talousvyöhykkeeseen sovelletaan erityisjärjestelyä, jonka mukaan rantavaltion oikeuksia ja lainkäyttövaltaa sekä muiden valtioiden oikeuksia ja vapauksia sääntelevät tämän yleissopimuksen asianomaiset määräykset.
- 57 Montego Bayn yleissopimuksen 56 artiklan 1 kappaleen a kohdan mukaan rantavaltiolla on talousvyöhykkeellään oikeus elollisten luonnonvarojen hyödyntämiseen. Kun rantavaltiolla ei ole edellytyksiä pyytää sallittua saalista kokonaan, sen on tämän yleissopimuksen 62 artiklan 2 kappaleen nojalla päästettävä muut valtiot pyytämään sallitun saaliin ylijäämää.
- 58 Tätä velvollisuutta täyttäessään rantavaltiolla on tiettyä liikkumavaraa. Yhtäältä se voi valita – jollei Montego Bayn yleissopimuksen 62 artiklan 3 kappaleen vaatimuksista muuta johdu – valtiot, jotka se päästää pyytämään kyseistä ylijäämää. Toisaalta rantavaltio ottaa huomioon tiettyjä seikkoja, nimittäin

kyseisen vyöhykkeen elollisten luonnonvarojen merkityksen taloudelleen ja muille kansallisille eduilleen, asianomaisen alueen kehitysmaiden vaatimukset ja tarpeen vähentää sellaisten valtioiden taloudelle aiheutuvia haittavaikutuksia, joiden kansalaiset ovat vanhastaan kalastaneet kyseisellä vyöhykkeellä tai jotka ovat merkittäväällä tavalla osallistuneet kantojen tutkimiseen ja tunnistamiseen.

- 59 Lisäksi Montego Bayn yleissopimuksen 62 artiklan 2 kappaleessa edellytetään, että rantavaltio antaa sallitun saaliin ylijäämän pyytämiseen luvan ”sopimuksin tai muunlaisin järjestelyin”. Kyseessä olevan rantavaltion tehtävänä on siten päästä sopimukseen asianomaisten valtioiden kanssa. Rantavaltion ja muiden valtioiden suhteet nimittäin ilmentävät niiden tämän tuomion 57 kohdassa mainitun kaltaisia keskinäisiä oikeuksia ja velvollisuuksia, joten rantavaltio ei voi asettaa ehtojaan yksipuolisesti.
- 60 Rantavaltion erityinen vastuu elollisten luonnonvarojen hyödyntämisessä talousvyöhykkeellään tarkoittaa sitä, että yleensä sen itsensä tehtävänä on tehdä kohdennettu tarjous tietyille muille asianomaisille valtioille, jotka voivat sitten vapaasti hyväksyä tarjouksen tai jättää sen hyväksymättä tai tarvittaessa vaatia tällaiseen tarjoukseen muutoksia.
- 61 Tämän prosessin päätteeksi rantavaltion ja asianomaisen valtion yhteisymmärryksen ilmaisussa on kyse Montego Bayn yleissopimuksen 62 artiklan 2 kappaleesta tarkoitettuna kaltaisesta sopimuksesta; kansainvälisessä oikeudessa sillä, että tällaisen sopimuksen muotona on yksi ainoa yhteinen asiakirja tai kaksi taikka useampi toisiinsa liittyvä asiakirja, ei ole merkitystä (ks. vastaavasti lausunto 1/13, EU:C:2014:2303, 37 kohta).
- 62 Rantavaltion ja asianomaisen valtion välinen sopimus sisältää niiden keskinäisiä oikeuksia ja velvollisuuksia, joissa konkretisoidaan tämän tuomion 57 kohdassa mainitut oikeudet ja velvollisuudet. Tässä asiayhteydessä erityisesti Montego Bayn yleissopimuksen 62 artiklan 4 kappaleesta ilmenee, että muiden valtioiden kuin rantavaltion kansalaisten, jotka kalastavat rantavaltion talousvyöhykkeellä, on noudatettava kalavarojen säilyttämistoimia sekä muita rantavaltion laeissa ja määräyksissä asetettuja ehtoja.
- 63 Koska yksityisillä ei lähtökohtaisesti ole itsenäistä asemaa Montego Bayn yleissopimuksen nojalla, kunkin asianomaisen valtion tehtävänä on kohdistaa lippunsa alla purjehtiviin aluksiin kaikki tarvittavat toimenpiteet rantavaltion intressien suojaamiseksi (ks. vastaavasti tuomio Intertanko ym., C-308/06, EU:C:2008:312, 59–62 kohta).
- 64 Tästä seuraa, että asianomaisen valtion on sen vastikkeeksi, että se osallistuu elollisten luonnonvarojen hyödyntämiseen kyseessä olevan rantavaltion talousvyöhykkeellä, sitouduttava takaamaan tälle rantavaltiolle, että sen lipun alla purjehtivat alukset noudattavat rantavaltion kyseisellä vyöhykkeellä toteuttamia toimenpiteitä.
- 65 Tällainen tae, joka annetaan rantavaltion kanssa tehtävän sopimuksen tai muun järjestelyn välityksellä, on tarpeen varsinkin silloin, kun asianomainen valtio ei ole Montego Bayn yleissopimuksen sopimuspuoli eikä tämän sopimuksen 62 artiklan 4 kappale siis sido sitä.
- 66 Kun asianomaisen valtion ja rantavaltion välillä on tehty sopimus tai järjestely, rantavaltio voi panna sen täytäntöön konkreettisilla sisäisen oikeutensa mukaisilla säännöillä ja toimenpiteillä, jotka hyväksytään Montego Bayn yleissopimuksen määräysten mukaisesti ja joita sovelletaan kyseistä kahdenvälistä sopimusta noudattaen.
- 67 Tämän tuomion 56–66 kohdassa esitetyn valossa on arvioitava ensinnäkin, onko riidanalainen julkilausuma Montego Bayn yleissopimuksen 62 artiklan 2 kappaleesta tarkoitettuna sopimuksen osatekijä.

- 68 Tämän tuomion 60 kohdassa mainitun perusteella on katsottava, että riidanalainen julkilausuma on tarjous, jonka unioni on tehnyt kyseessä olevan rantavaltion asemesta Venezuelan bolivariaaniselle tasavallalle ja jolla unioni tarjoaa viimeksi mainitulle valtiolle pyydettyä osaa sallitun saaliin ylijäämästä Guyanan talousvyöhykkeellä sillä varauksella, että noudatetaan tiettyjä erityisiä edellytyksiä, kuten erityisesti sitä, jonka mukaan kyseisen valtion on taattava, että sen lipun alla purjehtivat ja kyseisellä vyöhykkeellä kalastavat alukset noudattavat siellä sovellettavia unionin yhteisen kalastuspolitiikan säännöksiä.
- 69 Riidanalainen julkilausuma annettiin tiedoksi Venezuelan bolivariaaniselle tasavallalle, minkä jälkeen tämä ilmoitti ottaneensa sen vastaan ja reagoi kahdella tavalla. Yhtäältä se toimitti virallisesti unionille lippunsa alla purjehtivien alusten hakemuksia kalastusluvista Guyanan talousvyöhykkeellä ja liitti hakemuksiin sopimuksia jalostamisesta Guyanassa, kuten saman julkilausuman 3 kohdassa ja asetuksen N:o 44/2012 liitteen VIII alaviitteessä edellytetään. Toisaalta kyseinen valtio ilmaisi huolia mahdollisesta kyseisen julkilausuman kyseenalaistamisesta ja pyysi neuvostolta tietoja siitä, oliko mahdollista, että parlamentin aikomus riitauttaa riidanalaisen päätöksen pätevyys vaikuttaa kyseisen valtion lipun alla purjehtivien alusten kalastustoimintaan mainitulla vyöhykkeellä.
- 70 Niinpä näin menetellessään Venezuelan bolivariaaninen tasavalta piti riidanalaisista julkilausumaa tarjouksena pyytää kyseisessä asiakirjassa tarkennetuin edellytyksin osaa sallitun saaliin ylijäämästä Guyanan talousvyöhykkeellä, ja tähän tarjoukseen siltä pyydettiin vastausta.
- 71 Tässä yhteydessä on todettava, että koska Venezuelan bolivariaaninen tasavalta toimitti unionille tämän sille tekemän tarjouksen perusteella konkreettisia kalastuslupahakemuksia ja pidättyi tällöin esittämästä varauksia tarjouksen edellytyksiin, sen on katsottava hyväksyneen kyseisen tarjouksen.
- 72 Niinpä kyseisen valtion menettelyä on pidettävä unionin riidanalaisella julkilausumalla sille tekemän tarjouksen hyväksymisenä.
- 73 Kaiken edellä esitetyn perusteella on niin, että unionin antama riidanalainen julkilausuma ja Venezuelan bolivariaanisen tasavallan sille antama hyväksyminen on yhdessä tarkasteltuina luokiteltava sopimukseksi, jonka nämä ovat tehneet luvasta pyytää samassa julkilausumassa tarkennetuin edellytyksin osaa sallitun saaliin ylijäämästä Guyanan talousvyöhykkeellä.
- 74 Tämän riidanalaisen julkilausuman sisältöä ja tarkoitusta koskevan tarkastelun valossa on seuraavaksi tutkittava, onko julkilausuma unionin lainsäätäjälle varattuun toimivallan alaan kuuluva toimenpide vai onko siinä kyse pelkästään tämän tuomion 50 kohdassa mainitun kaltaisesta teknisestä täytäntöönpanotoimenpiteestä.
- 75 Tässä yhteydessä on huomattava, että riidanalaisella julkilausumalla ei sen otsikosta ja tietyistä siinä käytetyistä ilmauksista huolimatta pyritä varmistamaan SEUT 43 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua ”kalastusmahdollisuuksien vahvistamista ja jakamista” vaan – kuten tämän tuomion 68 kohdasta ilmenee – tarjoamaan Venezuelan bolivariaaniselle tasavallalle mahdollisuus osallistua elollisten luonnonvarojen hyödyntämiseen Guyanan talousvyöhykkeellä unionin vahvistamin edellytyksin.
- 76 Ennen tällaista tarjousta tehtävässä arvioinnissaan unionin toimivaltaiset toimielimet ottavat ensinnäkin huomioon kahdenvälistä politiikkaa koskevat seikat. Sitten sen erityisen vastuun perusteella, joka kyseessä olevan rantavaltion asemesta toimivalla unionilla on elollisten luonnonvarojen hyödyntämisessä rantavaltion talousvyöhykkeellä, kyseiset toimielimet arvioivat sitä, kykeneekö asianomainen valtio takaamaan, että sen lipun alla purjehtivat alukset noudattavat tällaiselle hyödyntämiselle asetettuja edellytyksiä, kuten erityisesti sitä, että noudatetaan kyseisellä vyöhykkeellä sovellettavia unionin yhteisen kalastuspolitiikan säännöksiä. Lopuksi unionin toimielimet ottavat huomioon tämän tuomion 58 kohdassa mainitut seikat, jotka edellyttävät kyseessä olevan alueen valtioiden tilanteelle ja ainakin asianomaisen valtion tilanteelle ominaisten eri näkökohtien arviointia.

- 77 Lisäksi riidanalaisen päätöksen johdanto-osan kolmannesta perustelukappaleesta ja riidanalaisen julkilausuman 1–3 kohdasta ilmenee, että julkilausumalla on tarkoitus myöntää Venezuelan bolivariaaniselle tasavallalle lähtökohtaisesti mahdollisuus osallistua elollisten luonnonvarojen hyödyntämiseen Guyanan talousvyöhykkeellä ja lisäksi – kuten tämän tuomion 54 kohdassa muistutettiin – siinä asetetaan kyseisen myöntämisen edellytykseksi se, että noudatetaan unionin yhteisen kalastuspolitiikan säilyttämisen- ja valvontatoimenpiteitä koskevia säännöksiä ja muita unionin säännöksiä, joilla säännellään kalastustoimintaa kyseisellä vyöhykkeellä, kuten unionin sääntöjä tai säännöksiä, joissa täsmennetään erityisesti kohteena olevat kalakannat, kalastusluvan saaneiden kalastusalusten enimmäismäärä ja Guyanan satamissa purettava osuus saaliista.
- 78 Niinpä riidanalaisen julkilausuman tarkoituksena on määrittää yleinen kehys kalastuslupien myöntämiseksi Venezuelan lipun alla purjehtiville kalastusaluksille kyseisellä vyöhykkeellä; tätä kehystä on myöhemmin täsmennetty asetuksen N:o 44/2012 36 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä VIII, EU:n vesillä ja tietyillä EU:n ulkopuolisilla vesillä EU:n alusten käytettävissä olevien, kansainvälisten neuvottelujen alaan tai sopimusten soveltamisalaan kuuluvien tiettyjen kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2013 21.1.2013 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 40/2013 (EUVL L 23, s. 54) 34 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä VIII sekä unionin vesillä ja unionin aluksiin tietyillä unionin ulkopuolisilla vesillä sovellettavien tiettyjen kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2014 20.1.2014 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 43/2014 (EUVL L 24, s. 1) 40 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä VIII. Tässä yhteydessä on huomattava, että kaikki kolme asetusta on annettu SEUT 43 artiklan 3 kohdan nojalla.
- 79 Tästä seuraa, että Venezuelan bolivariaaniselle tasavallalle tehty tarjous ei ole tekninen toimenpide tai täytäntöönpanotoimenpide vaan päinvastoin toimenpide, joka edellyttää sellaisen itsenäisen päätöksen antamista, joka on tehtävä unionin yhteisissä politiikoissaan, erityisesti yhteisessä kalastuspolitiikassaan, tavoittelemien poliittisten intressien kannalta.
- 80 Niinpä riidanalainen julkilausuma kuuluu sellaiseen toimivallan alaan, joka on niiden alojen joukossa, joilla päätöksenteko kuuluu unionin lainsäätäjälle.
- 81 Riidanalainen päätös kuuluu siis SEUT 43 artiklan 2 kohdan eikä SEUT 43 artiklan 3 kohdan soveltamisalaan.
- 82 Lopuksi on selvitettävä, missä EUT-sopimuksen määräyksessä määritetään menettely, jonka mukaan riidanalainen päätös olisi pitänyt antaa.
- 83 Koska riidanalaisella päätöksellä hyväksytty riidanalainen julkilausuma on kansainvälisen sopimuksen osatekijä (ks. tämän tuomion 73 kohta), julkilausuma kuuluu SEUT 218 artiklan piiriin. Tällä artiklalla nimittäin säännellään unionin ja kolmansien maiden tai kansainvälisten järjestöjen välisten sopimusten neuvottelemista ja tekemistä, ja oikeuskäytännön mukaan kyseisessä artiklassa käytetty käsite ”sopimus” on ymmärrettävä yleisessä merkityksessä siten, että sillä tarkoitetaan kaikkia kansainvälisen oikeuden oikeussubjektien antamia velvoittavia sitoumuksia niiden muodosta riippumatta (ks. vastaavasti lausunto 1/75, EU:C:1975:145, s. 1360; lausunto 2/92, EU:C:1995:83, 8 kohta ja tuomio Ranska v. komissio, C-327/91, EU:C:1994:305, 27 kohta).
- 84 Lisäksi on muistutettava, että SEUT 218 artiklan 6 kohdan a alakohdan v alakohdassa määrätään sovellettavasta menettelystä, kun kyse on sopimuksista aloilla, joilla sovelletaan tavallista lainsäätämisenjärjestystä. Koska SEUT 43 artiklan 2 kohdassa eli määräyksessä, jonka nojalla riidanalainen päätös olisi pitänyt antaa, määrätään nimenomaan kyseisestä menettelystä, mainittu päätös olisi pitänyt antaa SEUT 218 artiklan 6 kohdan a alakohdan v alakohdan nojalla.

- 85 Edellä esitetyn perusteella riidanalainen päätös, jolla riidanalainen julkilausuma on hyväksytty unionin puolesta, olisi pitänyt antaa SEUT 43 artiklan 2 kohdan ja SEUT 218 artiklan 6 kohdan a alakohdan v alakohdan nojalla eikä SEUT 43 artiklan 3 kohdan ja SEUT 218 artiklan 6 kohdan b alakohdan nojalla.
- 86 Niinpä parlamentin ensimmäinen kanneperuste ja komission ensimmäisen kanneperusteen ensimmäinen ja toinen osa on hyväksyttävä.
- 87 Riidanalainen päätös on siis kumottava eikä parlamentin ja komission muita kanneperusteita ole tarpeen tutkia.

Vaatus riidanalaisen päätöksen vaikutusten ajallisesta pysyttämisestä

- 88 Neuvosto ja komissio vaativat Tšekin tasavallan, Espanjan kuningaskunnan ja Ranskan tasavallan tukemina, että unionin tuomioistuin pysyttää, mikäli se kumoaa riidanalaisen päätöksen, tämän päätöksen vaikutukset uuden päätöksen antamiseen asti. Parlamentti on ilmoittanut, ettei se vastusta tällaisen vaatimuksen hyväksymistä.
- 89 SEUT 264 artiklan toisen kohdan mukaan unionin tuomioistuin voi tarpeellisiksi katsomissaan tapauksissa todeta, miltä osin kumotun toimen vaikutuksia on pidettävä pysyvinä.
- 90 Tältä osin unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että oikeusvarmuuteen liittyvistä syistä tällaisen toimen vaikutukset voidaan pysyttää erityisesti silloin, kun sen kumoamisen välittömät vaikutukset aiheuttaisivat vakavia kielteisiä seurauksia asianomaisille henkilöille ja kun riidanalaisen toimen lainmukaisuutta ei riitauteta sen tarkoituksen tai sisällön perusteella vaan sen laatijan toimivallan puuttumiseen tai olennaisten menettelymääräysten rikkomiseen liittyvistä syistä. Näihin syihin sisältyy erityisesti virhe riitautetun toimen oikeusperustassa (ks. vastaavasti tuomio parlamentti v. neuvosto, C-414/04, EU:C:2006:742, 59 kohta; tuomio parlamentti ja Tanska v. komissio, C-14/06 ja C-295/06, EU:C:2008:176, 86 kohta ja parlamentti v. neuvosto, C-490/10, EU:C:2012:525, 91 ja 92 kohta).
- 91 Nyt käsiteltävissä asioissa riidanalaisen päätöksen johdanto-osan toisesta perustelukappaleesta ilmenee, että kun tällä päätöksellä myönnetään Venezuelan bolivariaaniselle tasavallalle lupa pyytää sallitun saaliin ylijäämää Guyanan talousvyöhykkeellä, päätöksellä on tarkoitus varmistaa Venezuelan lipun alla purjehtivien alusten Guyanassa toteuttaman saaliinpurun jatkuvuus, koska tässä Ranskan departementissa sijaitseva jalostusteollisuus on riippuvainen kyseisistä saaliista. Kyseisen päätöksen kumoaminen välittömin vaikutuksin saattaisi vaikuttaa tällaiseen jatkuvuuteen ja siten aiheuttaa vakavia kielteisiä seurauksia asianomaisille talouden toimijoille.
- 92 On siis olemassa tärkeitä oikeusvarmuuteen liittyviä syitä, jotka oikeuttavat sen, että unionin tuomioistuin hyväksyy vaatimuksen riidanalaisen päätöksen vaikutusten pysyttämisestä. Lisäksi on huomattava, ettei parlamentti eikä komissio ole riitauttanut kyseisen päätöksen lainmukaisuutta päätöksen tarkoituksen tai sisällön perusteella, joten tältä osin ei ole estettä sille, että unionin tuomioistuin määrää kyseiset vaikutukset pysytettäväksi.
- 93 Niinpä päätöksen vaikutukset on pysytettävä, kunnes kohtuullisessa ajassa tämän tuomion julistamispäivästä tulee voimaan uusi päätös, jolla on asianmukainen oikeusperusta, nimittäin SEUT 43 artiklan 2 kohta ja SEUT 218 artiklan 6 kohdan a alakohdan v alakohta.

Oikeudenkäyntikulut

⁹⁴ Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska parlamentti ja komissio ovat vaatineet neuvoston velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska tämä on hävinnyt asiat, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Saman työjärjestyksen 140 artiklan 1 kohdan mukaan Tšekin tasavalta, Espanjan kuningaskunta, Ranskan tasavalta ja Puolan tasavalta, jotka ovat osallistuneet näihin asioihin väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (suuri jaosto) on ratkaissut asiat seuraavasti:

- 1) **Kalastusmahdollisuuksien myöntämistä EU:n vesillä Venezuelan bolivariaanisen tasavallan lipun alla purjehtiville kalastusaluksille Ranskan Guyanan edustalla sijaitsevalla talousvyöhykkeellä koskevan julkilausuman hyväksymisestä Euroopan unionin puolesta 16.12.2011 annettu neuvoston päätös 2012/19/EU kumotaan.**
- 2) **Päätöksen 2012/19/EU vaikutukset pysytetään, kunnes kohtuullisessa ajassa tämän tuomion julistamispäivästä tulee voimaan uusi päätös, jolla on asianmukainen oikeusperusta, nimittäin SEUT 43 artiklan 2 kohta ja SEUT 218 artiklan 6 kohdan a alakohdan v alakohhta.**
- 3) **Euroopan unionin neuvosto velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**
- 4) **Tšekin tasavalta, Espanjan kuningaskunta, Ranskan tasavalta ja Puolan tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Allekirjoitukset